

Havnemølen er en Nødvendighed, for at Lødstjenesten skal kunne udføres paa behørig Maade og uden unødvendigt Ophold af de Skibe, til hvilke der skal afgives Løds fra Havnen, eller fra hvilke Løds skal landsættes ved Vaad fra denne. I den foreslaaede nye Bygning paa Havnemølen vil der blive fornødent Vagtlofale og Udfæstet for Lødserne; men den paa Lødsvæsenet faldende Del af Omkostningerne ved Bygningens Opførelse vil ikke kunne udredes af Helsingørs Lødsferi, uden at de reglementerede Afdrag i Lødsindtægten forhøies, hvilket ikke vil kunne tilraades paa Grund af de ringe Indtægter ved Lødsferiet, hvor Lødsningen i de senere Aar har været i Aftagende. Det maa derfor tilraades at støtte Lødsferiet i denne Sag ved at bevilge det til Afholdelsen af de nævnte Udgifter fornødne Beløb af 4,100 Kr. Hvad de årlige Udgifter til Vagtlofalets Vedligeholdelse m. v. angaar, skal det bemærkes, at disse Udgifter ville blive at afholde af Lødsferiet.

I Henhold til Foranstaaende tillader jeg mig at anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling af Finantslovsforslaget for 1885—86 paa mine Vegne at stille følgende Ændringsforslag:

Til § 23. Konto M. c. Extraordinære Udgifter:

Det paa Kontoen opførte Beløb forhøies med 4,100 Kr.

N. J. Ravn.

E. Normann.

Til Folketingets Finantsudvalg.

81.

Ændringsforslag

til 2den Behandling af Finantslovsforslaget for Finantsaaret 1885—86.

ad § 23. Marineministeriet.

Under Konto N. c. Fyrbæsenet, Bygningsudgifter m. m., ordinære, opføres en ny Post, saalydende:

Til Udgivelse af officielle Efterretninger for Søfarende 3,200 Kr.

Til at bringe Forandringer ved indenlandske Fyr og Sømærker, Beretninger om farlige Brag, nyopbagede Grunde og lignende for Søarten i de danske Farvande vigtige Forhold til Offentlighedens Kundskab har Ministeriet hidtil benyttet dels Dagspressen, dels løse Blade, de saakaldte „Bekjendtgjørelser for Søfarende“, der affattede paa dansk og engelsk tilstilles Skibsførere ved Ankomst til danske Havne, ligesom de tilsendes forskellige udenlandske Autoriteter, i hvis Magt det staar at bringe Efterretningerne videre.

Ihvorvel man herved har opnaaet at sprede Meddelelserne i vide Kredse, mener Ministeriet dog, at der endnu ikke er gjort tilstrækkeligt for at staffe de Søfarende den nødvendige Kundskab i de antydede Retninger, da man ikke kan vente, at Folk, der ofte færdes langt borte fra Hjemmet, kunne følge de fremkommende Bekjendtgjørelser i Bladene, ligesom de udstedte særlige Meddelelser kun ville komme dem tilhænde, forsaavidt de, netop paa den Tid disse udgaa, befinde sig i danske Farvande.

Selv om de imidlertid modtog dem alle, ville de heraf kun lære, hvad der foretages paa det omgjældende Omraade i Danmark, medens Forandringer paa de fremmede Ryster, de befeile, og som kunne være af lige saa stor Betydning for dem, ikke ville komme til deres Kundskab. Det eneste Middel, der for Tiden frembyder sig for den danske Skibsfører til stadig at være tilbørlig underrettet om bestaaende Forhold vedrørende Farvandenens Afmærkning, er en bestandig Fornyen af de som oftest kostbare Søfort og vedkommende fremmede Landes trykte Fyrlister, men en saadan